

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 2. Fructus, quem haurire possumus ex hactenus dictis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

quàm dux alia, ad cognoscendum illam; sed saltem inserviet mihi, ad ostendendum semper mihi clarior, quòd id tentare sit impossibile, illamque omninò esse incomprehensibilem.

§. II.

Fructus, quem haurire possumus, ex hactenus dictis.

Considerationes devotæ & fervidæ, & sæpius animo revolvendæ.

Sed itane, mi DEVS, an igitur hoc totum exinde habebò, quòd sciam, me id non scire, & scire id non possim? Itane hæc cognitio tam obscura, tamque confusa eximia gloriæ Sanctissimæ Virginis haud mihi relinquet aliud, nisi fastidium, quòd illam ignorem? An saltem non imprimet animo meo vehementem affectum, qui me excitet, meque extimulet ad desiderium tam ingentis felicitatis? Quid me impedit, quin abripi me patiar à pondere ipsius? Mi DEUS, tu contulisti animæ meæ pondus quoddam, sicut cæteris creaturæ tuæ; video illas omnes, quòd se dirigi & deduci permittant à pondere naturali, quod receperunt à te, & sequendo hoc pondus se collocent in ordine, ubi illas vis esse collocatas; quando illæ hinc sunt, bene est illis, eòquòd sint in vero centro suo, ubi vis alibi malè est illis, eòquòd in statu existant violento.

Pondus animæ meæ est amor ipsius; hic semper deducit illam, quocumque vadit. Sed qualem amorem accepit ipsa à Creatore suo, ut sit pondus ipsius? Estne hic

amor creaturatum? Non, est purus amor Creatoris sui; quamdiu abripi se sinit ab amabili hoc pondere, est in bono ordine, experitur & sentit bene, se esse in quiete; si impellatur aliò, jam rota est in confusione, sentit bene, turbatam se esse, & in statu violento, eòquòd sit extrà centrum suum; redeat illuc, & mox contenta erit, eòquòd inventura sit quietem suam, quam perdiderat: *Minus ordinata inquietæ sunt: ordinentur, & quiescunt.*

O mi Deus, exclamat desuper s. August. Sanctus Augustinus abreptus supra mundum & seipsum, sublatus ab hoc pondere ipsum abripiente: Deus bone! quàm pretiosum est donum misericordiæ tuæ, quòd non dederis aliud pondus animæ meæ, ipsi proprium, quàm illud divini amoris tui; quòd ipsi non assignaveris aliud centrum, aliàmque quietem, quàm teipsum, quòdque ubi vis alibi se inveniat inquietudine oppressam. O anima mea, vident per te omnes alia creaturæ, quòd rapiuntur à pondere suo, tuum tu sequere, quod est amor tuus; pondus tuum, o anima mea, non nisi ad amandum bo-

Vuuuu 2. num

num abripere te potest: Sed quale bonum amandum tibi est & querendum ex totis viribus, nisi summum bonum? Pondus tuum est amor, & amor est ignis, & ignis tendere non potest nisi in altum.

Impossibile est, ignem unquam frigeri, extinguetur potius, quam toleret secum frigus. O mi DEUS! ne permittas ignem divini amoris tui unquam extingui in animâ meâ, & quia ipsi dedisti te ipsum, conserva te ipsum; conserva semper illum vehementer accensum, illumque semper accende magis: O ignis sancte, qui semper ardes, & nunquam extingueris! Adure animam meam, nec unquam dilabi permittas illam vel in frigus, vel in teporem.

O ignis æterne, tam diu durature, quamdiu Deus, flagrare me fac in æternum (Et quia dedit tibi Deus animam æternam, illa sit ergo pabulum tuum æternum, ut in æternum te conserves: Nonne vi-

des ignem inferni adurare in æternum animas sceleratas, ut illas cruciet ex irrevocabili sententiâ Justitiæ Dei? Ecce non in æternum tu adures animas innocentes, ut consolere illas suavissimo divinarum misericordiarum decreto?

O ignis totus amabilis, totusque desiderabilis, quam divinè illuminas! quam suaviter accendis! quam jucundè flagras; sed quam promptè attollis animas, ut illas firmiter affigas Deo! O utinam arderem ex te ignis sancte, quam dulciter ardes, quam serenè lucos, quam desideranter aduris!

Tota Consultatio hæc usque suum exoptato cursu tenuit progressum, loquendo duntaxat de gloria Animæ Sanctissimæ Virginis, in prima hæc Evangelij verba: *Intravit JESUS*; Sed Thrasilus mihi quædam loqui voluit de illa sacratissimi ipsius Corporis in verba sequentia: *In quoddam Co; stulum.*

ARGUMENTUM.

De Gloria Corporis Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS V.

Non est quidem articulus fidei, quod Corpus Sanctissimæ Virginis sit modò gloriosum in cælis cum Animâ ipsius, est tamen doctrinæ Catholica, quæ sui defensores habet omnes Sanctos Patres, & nonnisi impios

& hæreticos sibi patitur adversarios. Est pia sententia, quæ tam certa habetur in Ecclesiâ, ut, qui auderet ipsam repudiare, vel solum vocare in dubium, amitteret nomen boni Catholici. Ex quo JESUS Christus intravit in Castellum MARIE, id